

บทสอบส่วนเอกสาร

นกหงส์หยกมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Melopsittacus undulatus
เป็นสัตว์ที่อยู่ใน

Order Psittaciformes

Family Psittacidae

Genus Melopsittacus (Shaw, 1794)

ลักษณะโดยทั่วไป (ภาพที่ 1)

1. ลำตัว ด้านหลังจากคอถึงปลายหาง เรียวจนเกือบเป็นเส้นตรง ว่างอกเล็กและเป็นรูปโค้ง
2. ลักษณะของคอรีษะ คีรีษะใหญ่กลมและกว้างไม่ว่าจะมองจากด้านใด จะเห็นเหมือนกันทั้งด้านซ้ายและขวา
3. ตา อยู่ตรงกลางคอนไปทางด้านบนของคอรีษะ
4. คอ มีจุดสีดำรอบคอ 6 จุด แต่นกหงส์หยกที่มีสีเหลืองล้วนหรือ ขาวล้วนทั้งตัว จะมีตาสีแดง ไม่มีจุดสีดำรอบคอและไม่มีลายที่ปีก
5. ปีก เมื่อแนบไปกับลำตัว จะไม่เห็นรอยต่อหรือขอบต่อระหว่าง ปีกกับลำตัว
6. สี มีประมาณ 70 สี ได้แก่ เขียว ฟ้า ขาว เหลือง ม่วง ฯลฯ
7. ลักษณะอื่นๆ เมื่อเวลายืนลำตัวจะทำมุม 30° กับแนวระดับ

เดิมนกหงส์หยกมีเพียงสีเดียวคือสีเขียว แต่ต่อมาได้รับการผสมและปรับปรุงพันธุ์จึงทำให้เกิดสีต่างๆ มากขึ้น ดังมีรายงานการเกิดสีใหม่ของนกหงส์หยก ปีค.ศ. 1872 เบลเยี่ยม เป็นประเทศแรกที่ผสมและคัดเลือกพันธุ์จนได้นกหงส์หยกที่มีสีเหลืองล้วนตาแดง ในปีค.ศ. 1878 และ 1917 เบลเยี่ยมสามารถผสมพันธุ์ได้นกหงส์หยกที่มีสีฟ้าและขาวล้วนตามลำดับ ในปีค.ศ. 1921 ก็สามารถผสมพันธุ์นกหงส์หยกที่มีสีเขียวอมฟ้าและฟ้าอมเทา โดยมีผู้สนใจศึกษาทางพันธุกรรมของนกหงส์หยกกันมากเช่น Coleman (1948) ศึกษาการถ่ายทอดลักษณะของสีไปยังลูกหลานพบว่า gene ที่ควบคุมลักษณะของสีอยู่บน Sex-chromosome ของเพศเมีย

Rogers (1972) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสีของนกหงส์หยกเช่นกันพบว่าการที่มีหลายสีเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ gene เช่น ในการทดลองได้นำเอานกหงส์หยกสีเขียวและฟ้ามาผสมกันปรากฏว่าลูกนกที่โตจะมีสีเหลืองล้วนหรือขาวล้วน ไม่มีลายที่ปีกและหัว นอกจากนี้ Rogers (1966) ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับการพักไขของนกหงส์หยกอีกด้วย พบว่าอุณหภูมิที่ใช่ในการพักตอคงที่เสมอ

มีฉะนั้นจะทำให้ตัวอ่อนตายได้ และถ้าอุณหภูมิที่ใช้ในการฟักไข่สูงจะทำให้หนูกฟักออกเร็วและมีลักษณะผิดปกติ การเจาะไข่ไม่เป็นวงกลมรอบๆไข่ และผิวของตัวอ่อนจะติดกับเปลือกไข่

Yamashing, (1946) ได้ศึกษา Karyotype ของนกหงส์หยกพบว่า มี chromosome 29 คู่

สำหรับการศึกษาการเจริญเติบโตของนกหงส์หยกซึ่งเป็นประโยชน์ในด้านการเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์ เทาที่ใดคนควาปรากฏว่ายังมีได้มีผลทำการศึกษา ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงทำการศึกษาระดับต่างๆของการเจริญเติบโต และนำผลที่ได้เปรียบเทียบกับการเจริญเติบโตของสัตว์ปีกอื่นๆ ดังต่อไปนี้

การศึกษาการเจริญเติบโตภายนอก (External development) ไข่แนวทางและการเปรียบเทียบกับการเจริญเติบโตของไก่งวง (Wilhelm และ Robertson , 1941) และการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์ต่างๆ เช่น Bared plymouth Rock, Leghorn , Rhode Island Red (Hamberger และ Hamilton , 1951) , การเจริญเติบโตชั้นต้นของไก่แจ้ชนิด White Silkie Fowl (Eastlick , 1957) , การเจริญเติบโตของไก่งวงพันธุ์ Broad Breasted Bronze (Mun และ Kosin , 1960) การเจริญเติบโตของนกกระทาชนิด Japanese quail Colinus virginianus (Hanzlik และ Hendrickx , 1965)

การศึกษาคูการเจริญของอวัยวะภายใน (Organogenesis) อวัยวะแนวทางเปรียบเทียบกับการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์ Leghorn ซึ่งได้จากการศึกษาของ Patten (1971) , Lillie (1957) และ Watterson กับ Sweeney (1970)